

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 68. Quid addendum circa defectum ratione infamiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

dispensare possit, aliâque plura dixi l. 6. p. 2. à n. 2306.

§. 2. Huc pertinet solutio sequentis casus : 511.

Titius ordinatus est Sacerdotio tribus mensibus ante annum 24. completum, credens 1. id non fore graviter illicitum. 2. Episcopum dispensaturum, si sciret. 3. posse computari tempus conceptionis suæ. 4. se posse ordinari, dummodo pro legendis primitiis exspectaret tempus 24. annorum completorum. *Quæritur* 1. an incurfa sit irregularitas, 2. si incurfa, quis ab ea absolvere possit. 3. an Sacerdos ille, quoties Missam legit, peccarit mortaliter. 4. an si fuerit irregularitas, stante illâ nunc possit fungi officio sacerdotali, usque dum absolutionem obtineat. *Respondeo* ad 1. Præsumi incurfam esse irregularitatem, imò & suspensionem, quia in tali persona non præsumitur ignorantiam tam clari & obvii Juris fuisse invincibilem. *Ad 2.* Ab ea irregularitate & suspensione occulta absolvere possunt Nuntius, Episcopus, Vicarius generalis. *Ad 3.* Affirmativè per se loquendo. *Ad 4.* Non potest, quia saltem suspensus est, & si in suspensione exerceat actum Ordinis sui, peccat & incurrit novam irregularitatem.

Q. 68. Quid addendum sit circa defectum ratione 512.

infamæ. *Respondeo* §. 1. Quid sit fama, quid infamia dixi l. 4. n. 786. Irregularitas autem ex infamia reducitur ad irregularitates ex defectu, quia infamia est defectus bonæ famæ, qui sine delicto esse potest.

§. 2. Ad inducendam propriè dictam irre- 513.

gularitatem non sufficit infamia popularis etiam publica, sed requiritur legalis & Canonica, quæ scilicet ex Jure Canonico vel alio per Canones

nes

nes approbato, vel ex sententia Judicis ecclesiastici orta, effectus morales stabiliter inducat, ita ut non per vitæ emendationem, sed per solam Ecclesiæ dispensationem tollatur, uti probat *Suar. d. 48. f. 1. & 2. hinc l. 6. p. 3. n. 876. dixi Clericum non esse irregularem, qui ab incompetente Judice laico in contumaciam condemnatus est, etiamsi occasione illius injustæ sententiæ nata sit ei infamia publica. Et licet quis crimine infami accusatus fuerit, non ideo infamis censeretur, nisi apud viros honestos & probos famam ejus laesam esse sciatur, *Hosiens. apud Dicast. n. 364. Imò nemo censetur civiliter infamis, donec condemnatus sit, L. 1. ff. De his, qui notantur, Suar. d. 48. f. 1. n. 22. quamvis contradicat Lugo in Resp. mor. l. 2. dub. 12. Hinc Clericus etiam publicè concubinarium non ideo est irregularis, uti habet communior cum Laym. Garc. Pignat. tom. 9. conf. 139. contra Nav. Tolet. & alios, nullibi enim hoc statuitur, & ipsius infamia non est Juris, sed facti tantum, quæ tollitur per pœnitentiam. A concubinario tamen notorio per sententiam aut per confessionem in Jure factam, aut per talem rei evidentiam, quæ nulla tergiversatione celari possit, neque officia divina peragi neque Sacramenta percipi possunt, quia Ecclesia prohibet, uti videri potest apud Pignat. à n. 189.**

514. §. 3. Histrio sive ludio publicus videtur esse irregularis, quia omnes Jure civili infames etiam sunt infames Jure Canonico, ut rectè Laym. l. 1. tr. 5. p. 5. c. 4. n. 2. sic enim habet Regula Generalis Hadriani Papæ causâ 6. q. 1. *Omnes infames esse dicimus, quos leges sæculi infames appellant, atqui*

atqui Histrio Jure civili est infamis, nam ff. l. 3. tit. 2. De his, qui not. infam. L. 1. sic habetur: Prætoris verba dicunt, infamia notatur . . . qui artis ludicræ pronuntiandive causâ in scenam prodierit. Ibidem L. 2. §. ait Prætor, qui in scenam prodierit, infamis est. Scena est, ut Labeo definit, quæ ludorum faciendorum causâ quolibet loco, ubi quis consistat moveaturque, spectaculum sui præbiturus, posita sit in publico privato vel in vico, quo tamen loco passim homines spectaculi causâ admittantur: Eos enim . . . omnes propter premium in scenam prodeuntes famosos esse Pegasus & Nerva filius responderunt. Etiam directè ipso Jure Canonico videntur histriones esse infames, & consequenter irregulares, nam Cap. Maritum. dist. 33. statuitur, Clericum non ordinandum, . . . qui in scena luisse dignoscitur. Causa 4. q. 1. c. 1. §. 2. Omnes etiam infamie maculis aspersi, id est, histriones . . . ab accusatione prohibentur. Cap. 45. Pro dilectione. De consecr. dist. 2. Consulendum me existimasti . . . quid mihi videatur de histrione . . . an talis debeat communicare nobiscum, quod ego puto nec Majestati divinæ nec Evangelicæ disciplinæ congruere, ut pudor & honor Ecclesiæ tam turpi & infami contagione fœderetur. Hinc Cap. Donare 7. dist. 86. dicitur: Donare sua histrionibus vitium est immane, non virtus.

§. 4. Per histriones hos, quos Jura dicunt 515. infames, intelligebantur olim illi, qui se pretio conducebant ad spectaculum sui corporis exhibendum, sive qui obscœna publicè representabant, Castrop. d. 6. p. 20. n. 6. Et Laym. n. 1. dicit illos histriones esse infames, qui in publicis obscœnis spectaculis agunt, unde dicendum, si obscœna non agerent, non incurrere irregularitatem. Sed ordinariè obscœna adsunt, & talia præ-

præsumuntur, hinc videntur leges simpliciter tales reddere infames.

516. §. 5. Irregularitas ex infamia, si sit ipso Jure vel per sententiam Judicis inducta, non tollitur per pœnitentiam nec per ingressum Religionis, sed tolli debet per dispensationem illius, qui per legem induxit, aut alterius, qui ab eo privilegium habeat, *Suar. d. 48. f. 2. Laym. n. 10. Dicast. n. 387.*

517. §. 6. Irregularitas inducta non per Jus aut sententiam Judicis, sed tantum per infamiam facti v. g. quia scitur antehac commisisse furtum, non est propriè irregularitas nec indiget dispensatione, sed tollitur per factum contrarium, id est, per publicam & constantem vitæ emendationem saltem per triennium, uti ex Jure Canonico & communi Auctores docent, *Laym. n. 10. Castrop. d. 6. p. 20. n. 8. & 14. Dacast. à n. 389.*

518. §. 7. Talis irregularitas, quæ sola pœnitentia triennali saltem non tollitur, directè tolli potest à solo Papa, *Suar. l. 2. n. 9.* tamen indirectè tolli potest per ablationem infamiæ seu restitutionem famæ à potestate civili, *Suar. n. 10.* An Nuntius judicii criminalis sit infamis ratione officii, dicam n. 512. de defectu lenitatis.

519. Q. 69. *Quid addendum sit circa defectum libertatis. R. §. 1.* An Clericus conjugatus in Ecclesia latina ex dispensatione Episcopi sit capax beneficii simplicis dixi l. 4. n. 767. Quid & quotuplex sit Bigamia, an omnes bigami sint irregulares, an Papa cum iis possit dispensare ad Ordines, Beneficia & dignitates, an id etiam possit Episcopus, veri servi qui sint, an capaces Ordinum, aliaque plura dixi l. 4. à n. 768.